

פרשת קדושים

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו (יט, יב)

מצינו במדרש (שמו"ר לח, ב) רבון העולם אתה מבקש שנהיה קדושים הסר ממנו המות, שנאמר (חבקוק א, יב) 'הלא אתה מקדם ה' אלהי קדושי ולא נמות'. והוא פלאי כמובן, דמה סיבה היא זו שמפני שנהא קדושים יש להסיר את המות.

ליישוב הדבר ראוי להקדים שלשה מאמרי חז"ל. ראשית הא דאיתא בגמרא (ב"ק סו, ב) אמר רבא האי מילתא קשי בה רבה לרב יוסף עשרין ותרתינן שנין ולא איפרקה עד דיתיב רב יוסף ברישא ופרקה, שינוי השם כשינוי מעשה דמי. שינוי מעשה מאי טעמא התם מעיקרא עצים השתא כלים, שינוי השם נמי מעיקרא קרו ליה משכא והשתא אברזין.

ואיתא עוד במדרש (ב"ר כ, י) 'עד שובך אל האדמה כי ממנה וגו'' (בראשית ג, יט), אמר לו קומץ עפר של אדמה שנבראת ממנו לא גזול בידך, 'כי עפר אתה ואל עפר תשוב' (שם).

ואמרו עוד בגמרא (ב"ק סז, א) הגבב והגזלן והאנס הקדישן הקדש ותרומתן תרומה ומעשרותן מעשר, אמרי התם איכא שינוי השם דמעיקרא טיבלא והשתא תרומה, הקדש מעיקרא חולין והשתא הקדש.

מעתה יבאו על מכונם דברי המדרש אתה מבקש שנהא קדושים, א"כ קנויים אנו בשינוי השם, מעתה הסר ממנו המות, דאין סיבה שנחזור לעפר מטעם גזול כיון שאיכא שינוי השם

מקור: מדרש יהונתן